

Maeve Friel

Küçük Cadı Jessica

Merkez
Sihir Adası

Kendinden emin genç
okuyucular için,
kısa bölümler ve resimli
anlatımlarla

"Ben bittim!" dedi Bayan Strega
ayaklarını ovuşturarak.
"Tek bir adım daha atmıyorum.
Kız ortadan kayboldu!"

Jessica bir korsan olan yeni öğretmeni Pelagia ile yaz
okulunda. Jess Büyüler, Tılsımlar, Kehanetler ve Falcılık
hakkındaki derslerin Matematik veya Tarih'ten daha
heyecanlı olduğunu düşünüyor.

Yakında bu becerilerini ortaya koyacak.
Ama Bayan Strega ve Pelagia'nın ikisini birden saklambaçta
yenince kendi iyiliği için biraz daha meraklanıyor.
Jessica bu yaşlı ve akıllı cadıların ona hâlâ bir-iki şey
öğretebileceğinin farkına varıyor.

Genç ve hayat dolu acemi cadı
Jessica'nın, baştan sona heyecan
dolu üçüncü sihir kitabı!

Bandrol Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar
Hakkında Yönetmeliğin 5 inci maddesinin
ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması
zorunlu değildir.

BÜYÜLÜ ESER

Diğer Küçük Cadı - Jessica kitapları

Uçuş Dersleri

Büyü Dersleri

İksir Dersleri

Süpürge Savaşları

Değiş Tokuş

Ay Işığı Haylazlığı

Son Görev

Maeve Friel: Gençlerin ve yetişkinlerin dilinden oldukça iyi anlayan sosyolog Maeve Friel, öğretmenlik de yaptığı için çocukların dünyasına rahatlıkla girebiliyor. İrlanda asıllı yazar, kitaplarla içli dışlı olmaya tur rehberliği yaptığı sırada başlar. Birçok ülkeyi gezdikten sonra sakin bir İspanya kasabasına yerleşmeye karar verir. Yetişkinlere ve genç okuyuculara yönelik 18'den fazla eseriyle tanınan, Küçük Cadı Jessica başta olmak üzere pek çoğu onlarca dile çevrilen Maeve Friel, kitaplarını yazarken Eski Roma, Yunan ve Arap Mitolojisi'nden etkilenmiştir.

Küçük Cadı Jessica

Merkez Sihir
Adası

© ☆
☆
☆
© Maeve Friel
☆

Resimleyen: Nathan Reed

Büyülü Fener 55

KÜÇÜK CADİ JESSICA

Merkez Sihir Adası

WITCH-IN-TRAINING

Charming or What?

Yaş Grubu (8-12)

Yazan: Maeve Friel

Resimleyen: Nathan Reed

Çeviren: Melis Oktay

1. basım: Mart 2009

ISBN: 978-975-252-067-7

© Maeve Friel 2003 / Çizimler © Nathan Reed 2003 / © 2009, Harper Collins
© 2009, Alfa Basım Yayım Dağıtım İnş. Tur. San. ve Tic. Ltd. Şti.

Yazar/resimleyen hukuki olarak, eserin yazarı/resimleyeni olduğunu iddia etme hakkına sahiptir.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Ajans aracılığıyla Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Büyülü Fener

Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu / İstanbul

Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76

Baskı ve Cilt:

Melisa Matbaacılık

Çiftahavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No:8 Bayrampaşa / İstanbul

Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

Genel Dağıtım:

Alfa Basım Yayım Dağıtım İnş. Tur. San.ve Tic. Ltd. Şti.

Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu / İstanbul

Tel: (0212) 511 53 03 Faks: (0212) 519 33 90

İnternet satışı: www.alfakitap.com

Büyülü Fener, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Bölüm Bir

Soğuk bir yağmur damlası Jessica'nın bur-
nundan aşağı süzüldü.

"Kahretsin!" diye söylendi küçük cadı.
"Yağmurda uçmaktan nefret ediyorum!"

Jessica cadılık derslerinin üçüncü bölü-
müne başlamak için Bayan Strega'nın ana

caddedeki dükkânına doğru uçuyordu. Şimdiye kadar –doğru tarafından binerek– bir süpürge ile nasıl uçacağını öğrenmişti, hatta artık Ay'ın üzerinden sıçrayış bile yapabiliyordu. Asalı ve اساسız büyülerde hiç de fe-

na değildi ve temel iksir yapımını biliyordu. Muhteşem bir uçuş başlığı ve süper ötesi lüks, gerektiğinde tamamen görünmezlik sağlayan bir pelerini vardı. Ama ne yazık ki hem başlığı, hem de pelerini su geçiriyordu!

“Kahretsin! Kahretsin!” diye söylendi burununu silerken. “Otobüse binmeliydim.”

Jessica'nın bülbülü Berkeley, Jessica'nın cebinden kafasını çıkarttı ve tatlı tatlı öterek süpürgenin Hızlı İlerleme dalına baktı. “Hu-ett, Hu-eet!”

“Zaten hızlı ilerliyoruz şapşal!” diyerek burun kıvırdı Jessica. “Ve şarkı söyleme lütfen. Şarkı söylemenin zamanı değil!”

Berkeley hızla sıcak cebe geri girdi ve yolculuklarına tek bir cikleme bile duyulmadan devam ettiler. Jessica çenesini pelerinine gömmüş, uçuş başlığını gözlerine kadar çekmişti. Bayan Strega'nın hırdavatçı dükkânına varana kadar suratsızca ilerledi.

Geldiklerinde alçaldı, süpürgesinden indi ve iner inmez de bir su birikintisine bastı. Kapının mandalını kaldırırken, sallanan dükkân tabelasından akan kocaman bir su damlası ensesine damladı. Jessica sinirle tepinerek dükkâna girdi.

Yaşlı Bayan Strega, her zamanki gibi tezgâhın arkasındaki yüksek taburesinde oturuyordu. Uzun çenesini bir avucuyla güzelce

Jessica asasını ı-
karttı ve durup uy-
gun bir “yık ve
kurula” büyüsü d-
nd.

“By yapmak
YOK!” diye uyardı
Bayan Strega. “Yan-
lışlıkla dükkâna su

basmasını ve uuşumuzun ertelenmesini is-
temiyorum. Merdivenin altında bir yer pas-
pası olacak.”

Jessica sinirli bir şekilde paspası alırken,
“Ne uçuşu?” diye sordu.

Bayan Strega, C2 Kurallar Kitabı'nın ka-
pağına parmaklarıyla vurarak, “Burada yaz-
dığına göre, eğitimdeki cadılar yurtdışında
vakit geirmelilermiş. Bu yüzden ben de
düşündüm ki ...”

Jessica, “Nee? Yoksa tatile mi çıkıyoruz?”

diyerek paspas yapmayı bıraktı ve neşeyle etrafında döndü. "Ne kadar mükemmel bir fikir bu!"

"Tam olarak tatil sayılmaz," dedi Bayan Strega boğazını temizleyerek. "En azından senin için değil. Seni bir yaz okuluna yazdırdım."

Jessica ıslanan kaşını havaya kaldırdı. "Yaz okulu mu? Ne öğrenmek için?"

"Ne mi? Sihir öğrenmen için tabii ki!" dedi Bayan Strega taburesinden atlayarak.

"Hiç tartışmasız bazı sihir becerilerine ihtiyacın var ve Sihir Takımadaları'ndaki, Pelagia'nın Akademisi bu konudaki en iyi yerdir. Felicity ve ben de seninle geliyoruz. Ve Tabii Berkeley de."

"Felicity, Berkeley ve siz de mi yaz okuluna gideceksiniz?"

"Ay ışınları ve kemikler ilikleri adına!" diyerek kıkırdadı Bayan Strega. "Tabii ki ha-

yır! Biz üçümüz sihir konusunda bilinmesi gereken her şeyi biliyoruz zaten. Biz tatil yapacağız.”

Berkeley, adını duyunca, aniden Jessica'nın cebinden fırladı. O güzel, büyüleyici sesiyle cıvılda-yıp teşekkürlerini belirtti.

Felicity de Jessica'ya turuncu gözlerinden birini kırptı.

Bayan Strega, gürültülü bir şekilde asaların bulunduğu çekmeceyi boşaltıyordu. Bu sırada Jessica kediye dilini çıkarttı ve dönüp, "Bu Pelagia da kim?" diye sordu.

"Pelagia biraz sıradışı bir cadıdır. Eskiden korsandı, ama bir sebepten ötürü

değişti ve iyi bir cadı olmaya karar verdi. şimdi deniz feneri bekçiliği yapıyor ve bazen de sihir dersleri veriyor.”

“Sihir yapmam gerekli mi? Sadece büyü yapsam olmaz mı?”

Bayan Strega uzun çenesine vurarak, “Ben her ikisini de denemeni tavsiye ederim,” dedi. “Sihir yapmak; çalı süpürgesiyle uçmak, klavyeye bakmadan yazı yazmak ya da bilindik bir iksir hazırlamak gibi herkesin becerebileceği bir şey değildir. Sihir yapmak yaşamın bir parçasıdır, içinde yer aldığı bir şeydir.”

Jessica'nın kafası karışmış gibiydi.

“Ve,” diyerek devam etti Bayan Strega, “ilerki zamanlarda sihir hakkında bir şeyler biliyor olman işine yarayacak. Sözle yapılabileceği gibi, şans getiren bir at nalı, sihirli küre gibi şeyler de sihir için işe yarayabilir.”

Jessica iyice şaşırmişti. Pelagia onu bir at nalına mı çevirecekti? Tıpkı tiyatro oyununda ağaç rolünü olmak gibi...

Bayan Strega, bir asa seçerek kulağının arkasına yerleştirdi ve geri kalan asaları lastik bir bantla tutturarak, "Bak Jess, şimdilik şu büyülenmiş küçük kafanı bunlar için yorma. Pelagia bunları sana benden çok daha iyi anlatacaktır. Hadi dükkânı kapatalım da yola koyulalım!"

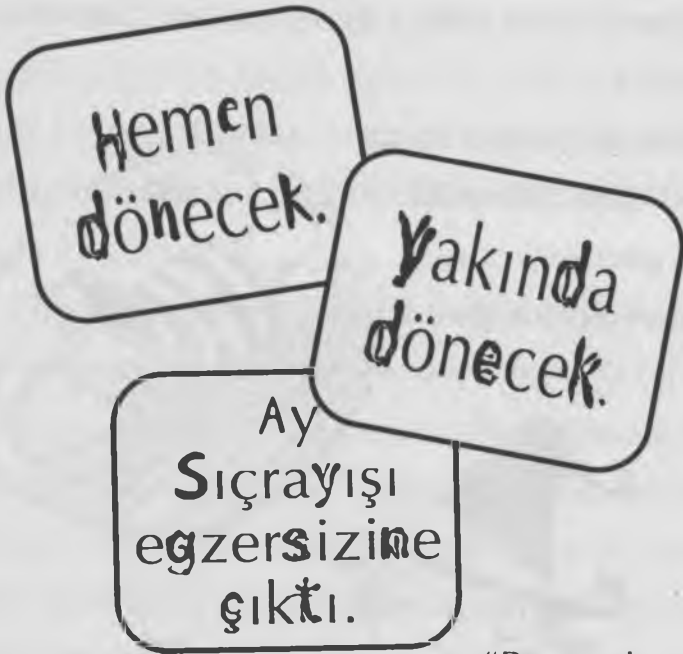
Bayan Strega ve Jessica yolculuk için hazırlanırken Felicity ve Berkeley tezgâhın üzerine oturup ilgiyle onları izledi. Jessica ilk önce paspası yerine koydu. Sonra Bayan Strega'nın kendi asalarından oluşan bir desteyi, üzerinde "masa kenarlıkları" yazan çekmeceye yerleştirdi. (Bu kelime bir Evirmeç örneğiydi. Bayan Strega'nın, dükkâna normal insanlar girdiklerinde orada satılanları anlamasınlar diye, yarattığı çok gizli bir kod-

lamaydı.) Daha sonra Bayan Strega yol için onlara en sevdiği içeceği olan soğuk kokmuş su sıçanlarından hazırlarken, Jessica da süpürgesine cüce dikkatle kovuculardan sıktı. (Süpürgesine dadanmış bir cüceyi fırlattığı o geceyi hatırladıkça tüyleri diken diken oluyordu.)

Bayan Strega kasadaki tüm sikkeleri ve penileri saydıktan sonra pa-

raları süpürgesinin küçük çantasına yerleştirdi. Jessica da bu sırada ceplerini kuş yemiyle doldurdu. Bayan Strega çıkarken, kapının yanındaki kart kutusunu karıştırdı.

“Bu olmaz, bu olmaz, bu da olmaz. Hah evet, işte bu mükemmel!” diyerek aralarından bir kart seçti ve kapının üzerindeki çiviye geçirdi.

“Felicity, Berkeley ve Jessica, kalkışa hazırlanın! At-İl-Yük. Ateşle, İlerle ve Yüksel!”

Jessica ateşleme dalını çekti ve ilerlemeye başladı. Dükkânın kapısı, arkalarından sessizce kapanırken geriye doğru baktı ve kapının üzerindeki notu okudu:

**Belirsiz Bir Zamanda Dönecek.
Dükkân Şahibesi Bayan Ştrega.**

Bölüm İki

Hep beraber ana caddenin üzerinde yükselerek, Jessica'nın sadece birkaç ay önce ilk uçuşunu yaptığı parkın üzerinden geçtiler. Yağmur daha da kötüleşmişti. Sırılsıklam olmuş bir tilki, çöp tenekesini karıştırıyor; kur-

bağalar vıraklayarak ördek havuzundan dışarı sığıyorlardı. Baykuşlar birbirlerine sokulmuş bir şekilde ağaç evlerinde titiyorlardı. Mahalledeki tüm kediler yağmurdan kurtulmak için evlerine kaçmışlardı.

“Bırr,” dedi Jessica, “umarım Sihir Takımadaları buradan daha sıcaktır.”

Arkalarından esen rüzgâr sayesinde hızla ilerlediler, kısa bir süre geçtikten sonra uluslararası suların üzerinde uçuyorlardı. Sonunda yağmur dinmişti, sis kalktı ve güneş ışıdamaya başladı. Sıcaklığın yükselmesiyle birlikte Jessica'nın pelerini de kurumaya başlamıştı.

“Neredeyse geldik,” dedi Bayan Strega.

Kısa süre sonra önlerinde yarım düzine adacık belirdi. Turkuvaz bir örtünün üzerine serpilmiş yeşil ve beyaz meyvelere benziyorlardı. Jessica ve Bayan Strega süpürgelerinin Dur dallarına basarak havada bir sü-

re öylece durdular. Palmiyelerle süslenmiş, uzun, beyaz sahil şeridine, sahilde kumdan kaleler yapan, uçurtma uçuran ve derin olmayan yerlerde gezinen cadılara hayranlıkla baktılar. Su kayağı yapan cadılar adalar arasında gidip gelirken, arkalarında beyaz köpükten izler bırakıyorlardı.

Jessica, "Vaay!",

Berkeley, "Hu-eet!",

Ve Felicity, "Miyavvv!" dedi.

"Beni uçan bir balıkla iyice pembeleşin-

ceye kadar gıdıklayın!” diye çığlık attı Bayan Strega. “Büyüleyici!”

Jessica, “Şuna bakın!” diye parmağıyla en büyük olan adayı, Merkez Sihir Adası’nı gösterdi. Kayalıkların en yüksek yerine bembeyaz, ince uzun bir deniz feneri inşa edilmişti. Tepesinde, süpürgesine binmiş cadı resmi bir rüzgârgülü –süpürgesine doğru tarafından binmişti elbette– denizden gelen esintiyle beraber hafifçe dönüyordu. Ve orada, gözetleme penceresinde, sıradışı bir cadı, Cadılar Camiası bayrağını sallayarak

megafonla onlara sesleniyordu: "İNİŞ İZİNİ VERİLMİŞTİR!"

Jessica gülümseyerek Bayan Strega'ya sordu, "Bu Pelagia mı?"

"Ta kendisi! Ve güzel inişlerden çok hoşlanır. Onun için zarif bir şekilde, alçalarak yaşayalım," dedi Bayan Strega.

Pelagia, Jessica'nın o güne kadar gördüğü hiç bir cadıya benzemiyordu. Dize kadar

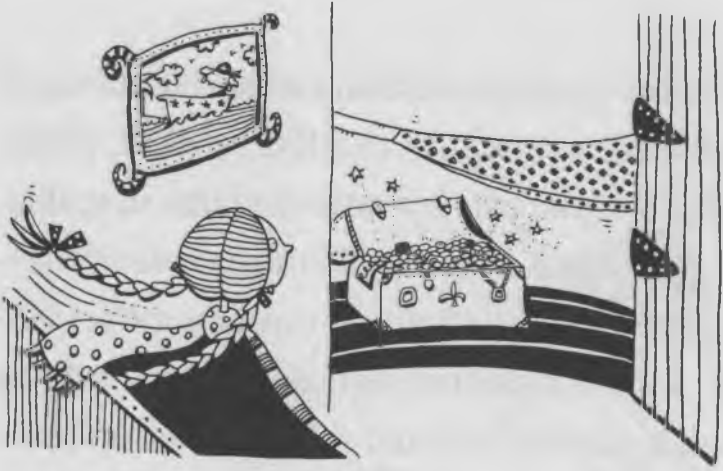

bir Őort giymiŐti, kafasına siyah bir bandana takmıŐtı, sırtında denizatları ve denizyıldızlarıyla sűslenmiŐ bir pelerin vardı. Bacakları çıplaktı ve ayak tırnakları mavi renk ojeyle boyanmıŐtı. Yűzűnde turuncu illeri vardı. Saçları delilerin saçlarına benziyordu ve kulağına altın halkalar takmıŐtı, kollarındaki sihirli bilezikler o kımıldadıka űingirdiyordu.

Pelagia, "Sihir Takımadaları'na hoş geldiniz, tatlılarım!" dedi, Bayan Strega'yı kucaklarken. Sonra Felicity ve Berkeley'i sevdi ve Jessica'nın da elini sıktı. "Hemen işe koyulalım!"

Pelagia hızla ilerledi ve peŐinden gelen Jessica ve Bayan Strega ona yetiŐmeye çalışırken bir yıldırım gibi, dűnen merdivenin korkuluklarından aŐađı kaymaya baŐladı.

Kapısı açık duran bir odayı parmağıyla işaret ederek, "Senin odan burası!" dedi Pe-

lagia. Jessica içerde iki pencerenin arasına asılmış bir çift hamak gördü. “Ve burası da benim kontrol odam,” diye anlatmaya devam etti.

Jessica, merdivenden aşağı kayarlarken, hamağın altında, kocaman, altın yaldızlarla süslenmiş bir hazine sandığı gördü. Kapağı açık bırakılmıştı ve içi rulo yapılmış haritalar, altın paralar, inciler ve birçok mücevherle doluydu. Gözleri yerinden fırlayacak gibi oldu.

“Hey,” diye omzunun üzerinden Bayan Strega’ya fısıldadı, “şu hazineye bakın!”

Ama Jessica konuşurken hazine sandığı hafifçe kıkırdadı ve sonra yavaşça kapandı.

En sonunda alt kata ulaşıp merdivenin korkuluklarından indiklerinde başka bir sürprizle karşılaştılar. Yüksek girişi olan kocaman bir kapı, inanılmaz gürültülü bir mutfağa açılıyordu. Bir süpürge ile faraş kapının altından gelen kum yığınlarını süpürüyordu. Bulaşık sepetinden çıkan tabaklar ve fincanlar uçarak mutfak raflarına yerleşiyorlardı. Bir tepsi, kendini su bardakları, güzel

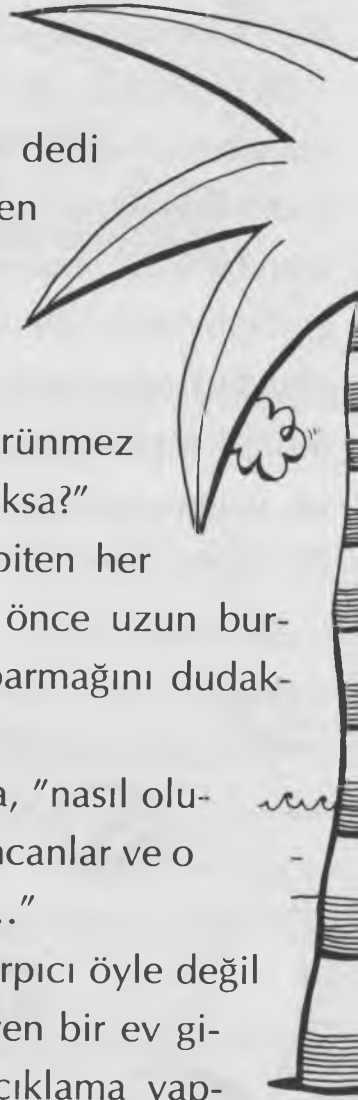
içecekler, buzluk ve kamışlarla doldurmakla meşguldü.

“Güzel gösteriydi!” dedi Pelagia. “Şimdi hemen bahçeye gelin.” Jessica Bayan Strega’nın kolunu çekiştirdi. “O kiminle konuşuyor? Görünmez bir yardımcısı mı var yoksa?”

Bayan Strega olan biten her şeyi anlıyormuşçasına, önce uzun burununa dokundu, sonra parmağını dudaklarına götürdü.

“Pelagia,” dedi Jessica, “nasıl oluyor da faraş, süpürge, fincanlar ve o tepsi kendi kendilerine...”

Pelagia kıkırdadı. “arpıcı öyle değil mi? Tıpkı tıkr tıkr işleyen bir ev gibi.” Ve başka hiçbir açıklama yap-

madan Jessica ve Bayan Strega'yı deniz fenerinin bahçesine doğru götürdü.

"Kendinizi evinizde gibi hissedin, Bayan Strega," diyerek ona iri palmiye yapraklarından oluşan bir şemsiyenin altında duran şezlongu işaret etti. Ellerini vurmasıyla birlikte, içinde buz gibi meyve kokteylleri, ananas, Hindistan cevizi ve mango dilimleriyle dolu bir tepsi uçarak geldi.

Jessica, önce bir dilim mangoyla mı, yoksa ananasla mı başlasam

diye düşünürken, "Bu süper olacak!" dedi. Ama Pelagia birden onu hafifçe dirseğinden tuttu.

Onu bahçe kapısına doğru götürürken, "Bizim derslerimiz hemen başlıyor," dedi. "Süpürgene ihtiyacın olmayacak tatlım. Büyük ihtimalle ayakkabıların olmadan daha rahat edeceksin!"

Bölüm Üç

Jessica, Pelagia'yı kayalıkların ucuna kadar takip etti, sonra beraber demir bir merdivenle aşağıya, sahile indiler.

Pelagia, "Burası, benim yıllar önce karaya adım attı ilk yer," diye anlatırken son basa-

mağı atlayabilsin diye Jessica'ya elini uzattı. "Bu sahil uğurlu çakıl taşları bulmak için harika bir yerdir." Pelagia diz çökerek kumsaldaki pürüzsüz taşları toplamaya başladı, onları üç gruba ayırdı ve sonra onları birbirine geçen üç çember halinde dizdi.

Jessica onu izlemek için yere eğilirken düşünmeden, "Bayan Strega önceleri bir korsan olduğunuzu söyledi," dedi. Pelagi-

a'nın bilezikleri şingırdadı. "Asla 'korsan' deme tatlım, 'deniz gezgini' de. Ama evet, Bayan Strega haklı. Yıllarca açık denizlerde yaşadım, Çin'den Şili'ye kadar tüm ülkeleri gördüm."

"Peki, neden bıraktınız?"

Pelagia üzgün bir ifadeyle "Bu hikâyeyi başka bir güne saklayalım," dedi. Sonra gözlerini kapadı ve sihirli sözcükleri söylemeye başladı:

*"İç içe geçen çemberler,
Çakılları sihirler.
Ve tüm kötülükler,
Onlardan uzağa ilerler."*

Pelagia uykuya dalmış gibi gibiydi. Jessica ona baktı. Palmiyelerin arasından gelen rüzgârı ve midesinden gelen gurultuları dinledi. "Gerçekten çok acıktım," diye mırıldandı.

dandı, mango ve ananas dilimlerini hatırlayarak. "Merak ediyorum, acaba ne zaman yemek yiyeceğiz?"

Berkeley, Jessica'nın cebinden kafasını çıkarttı ve "Hu-eet, Hu-eet?" diye öterek Jessica'ya biraz kuş yemi önerdi.

O anda yakınlarındaki bir ağaçtan çığlık sesleri yükseldi. "Yok olun!" diye bağırdı biri. "Gidin başımdan. Çekin kancanızı!"

"Hmm, Pelagia," dedi Jessica, Berkeley'i sakinleştirmek için kafasını okşayarak. "Şu ağaçtaki şey bize çok kaba davranıyor."

Pelagia gözlerini açtı. "O saçmalayan Josephine, Berkeley

yüzünden olmalı. Kuş misafir-
lere pek alışkın değildir.”

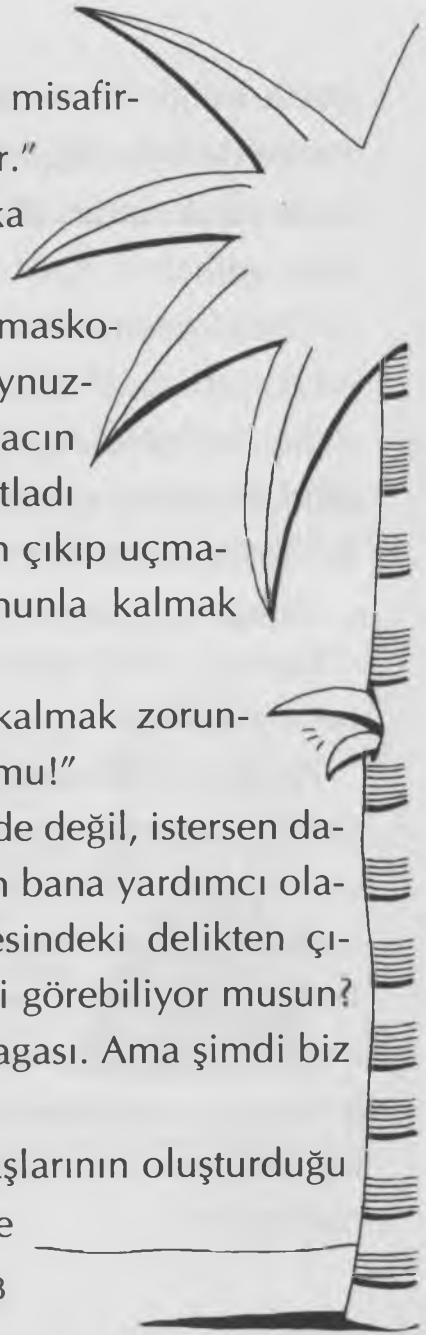
“Josephine de başka
bir cadı mı?”

“Yo, hayır. O benim masko-
tum, Josephine bir Boynuz-
gaga kuşudur. O ağacın
içindeki delikte yumurtladı
ve yavrusu yumurtadan çıkıp uçma-
yı öğrenene kadar onunla kalmak
zorunda.”

“Ağacın içinde mi kalmak zorun-
da? Açlıktan ölmüyor mu!”

Pelagia güldü. “Hiç de değil, istersen da-
ha sonra onu beslerken bana yardımcı ola-
bilirsin. Ağacın gövdesindeki delikten çı-
kan şu kırmızı-sarı şeyi görebiliyor musun?
İşte o, Josephine’nin gagası. Ama şimdi biz
işimize bakalım.”

Pelagia elini çakıl taşlarının oluşturduğu
üç çemberin üzerinde

gezdoirdiği. 3 mükemmel bir rakamdır. Sence de öyle değil mi? Bir başlangıcı, ortası ve sonu vardır. Birçok iyi şey üçlü olarak sana gelir.”

“Tıpkı peynirli bir sandviçin iki yüzü ve ortası gibi mi?” diye sordu Jessica. Midesi daha çok guruldadı. “Çatal, bıçak ve kaşık gibi? Kızarmış ekmek, marmelat ve tereyağı? Sosis, yumurta ve cips?”

Pelagia'nın bilezikleri şingırdadı.

Jessica, “Uff, özür dilerim,” dedi, biraz pembeleşmişti.

Pelagia gülümsedi. “Bilmediğin bir yerde yemek yemeden önce, yanında uğurlu bir taş taşımak daima iyi bir fikirdir. Bu gezgin cadıların temel kurallarından biridir. Sen kendi uğurlu taşını seçer seçmez yemeğimizi yiyeceğiz. Bu taşların hepsi, sana zarar gelmesini engelleyecektir, ama eğer doğru taşı seçersen onu sihir taşı olarak da kullanabilirsin.”

Jessica çakıl taşlarını inceledi. İlk başta hepsi birbirine benziyor gibi geldi, kahverengi ve benekliydiler. Ama onları eline alıp daha yakından inceledikçe hepsinin farklı olduğunu görebiliyordu. Bazılarının beyaz, kırmızı ya da siyah benekleri vardı. Ve bazıları da neredeyse tamamen kahverengiydi. Bazı taşların güneşte görünen pırıltıları vardı. Bir tanesinin çok küçük bir deliği vardı. Jessica onla hafifçe yanağına vurdu ve deliğe üfledi.

“Bu o,” dedi kararlı bir şekilde. “Bu kesinlikle o!”

“Bu durumda...” dedi Pelagia ayağa kalkarak.

“Oh, sonunda!” diye düşündü Jessica. “Artık yemek yiyebileceğiz.”

“Sana ders programını ve görev listeni vereceğim!”

“Ders programı? Görev listesi?” diye sızlandı Jessica. Sihir okulu Jessica için git-gide zorlu bir işe dönüşmeye başlıyordu.

Pelagia, deniz yıldızlı pelerininin ceplerini karıştırarak, çaya batırılmış gibi görünen, kahverengi kâğıt rulolar çıkarttı.

“Bu, takımadaların haritası,” dedi Jessica’ya üç tane kâğıt uzatırken. “Bu ders programın ve son olarak, bu da görev listen. Bu arada kursunu tamamladığın zaman bilezik mi, yoksa broş mu istersin?”

Jessica burnunu kırıştırdı.

Pelagia sihirli bileziklerini göstererek şıngırdattı. “Bildiğin gibi, bilezikleri bileklerine takarsın. Ya da pelerinine takmak için broş isteyebilirsin?”

“Broş,” dedi Jessica. “Kesinlikle broş!”

“Tabii ki!” dedi Pelagia. “Karar verilmiştir. Şimdi gidip yemeğimizi yiyebiliriz.”

Sihir okulu daha şimdiden çok ümit veriydi.

Bölüm Dört

Akşam yemeğinden sonra, Jessica ders programına ve görev listesine bakmak için çok heveslendi. Ayrıca hamağını da denemeyi çok istiyordu. Bu yüzden odasına çıktı. Hamağa binmek için sayısız deneme

yaptıktan sonra, kendini hareket eden bir soğan torbasına tırmanmaya çalışan, nefesi kesilmiş bir deniz yıldızı gibi hissetti.

İki eliyle hamağın ipini kavrayarak üzerine binmeye çalıştı. Ama her seferinde bir dizini hamağa koyup tam öteki dizini yanına koymaya çalışırken, tepe taklak hamağın öteki tarafına düşüyordu. Böylece hamak şiddetli bir şekilde sarsılıyordu. Sonra başka bir yol denemeye karar verdi. Geri geri ko-

şup zıplayarak, bir çeşit yüksek atlayış yapar gibi hamağa fırladı. Jessica'nın dünyası dönmeye başladı. Ama bir süre sonra hamağın yavaşladı. Artık hafifçe sallanıyordu. Başarmıştı!

“Vah, vah!” dedi Bayan Strega, bir anda yanına gelerek. “Her şeyi zorlaştırıyorsun.” Bunu söyledikten sonra süpürgesine bindi ve yükseldi. Hamağın tam üzerindeyken alçaldı ve kolayca hamağa yerleşti. Süpürgesine pencerenin kenarında onu beklemesini emretti.

Jessica yüksek sesle inledi. Bazen Cadılar Camiası onaylı bir DUSP olduğunu tamamen unutuyordu.

Bayan Strega yastıklara iyice gömülerek, “Şimdi Jess,” dedi. “Söyle bakalım, Pelagia senin için neler hazırlamış?”

Jessica yüksek sesle okumaya başladı.

Deniz Feneri Sihir Okulu

Sihir Tımadaları

Bayan Jessica Diamond GÜNLÜK DERS PROGRAMI
Bugünden belli bir tarihe kadar.

Ne zaman?	Hangi ders?	Nerede?
09:00 - 10:00	Efsunlarla sihir	Müzik odası
10:05 - 11:05	Tılsımlarla sihir	Resim odası
11:05 - 11:30	Öğle arası	
11:30 - 12:30	Evinizi sihirlemek için kolay yolları	Mutfak
12:35 - 13:30	Kâhinler ve Fal	Belli değil
13:30 - 14:30	Öğle yemeği	

Öğleden sonraları sihir alıştıran ve/veya geziler yapılacaktır.

Başarıyla tamamlanan görevler sonunda öğrendi bileziği ya da broşlarla ödüllendirilecektir.

Sihir Okulunun Dört Altın Kuralı

1. Eğitilen cadıların asa, süpürge ve yü kitapları kullanmaları yasaktır.
2. Maskotların kesinlikle kontrol altına tutulmaları gerekmektedir.
3. Deniz feneri kontrol odasına girme **KESİNLİKLE YASAKTIR.**
- 4.

“Dördüncü kural eksik,” dedi Jessica. “Ne olduğunu merak ediyorum.”

“Boşver, çok da önemli değildir. Her neyse, program oldukça etkileyici görünüyor.”

Jessica cevap vermedi. “Bir sürü zor kelime var,” diye düşünüyordu içinden. “Kehanetler, efsunlar, tılsımlar. Pöfff.”

Ertesi sabah Jessica müzik odasına vardığında, Pelagia’yı odanın ortasında, yerde otururken buldu. Ayak tırnaklarını elektrik kırmızısına boyuyordu.

“Günaydın tatlım! Orkestra burada olur olmaz ve de benim ojelerim kurur kurumaz Efsun dersimize başlayacağız. Lütfen kapıyı açık bırak.”

Birkaç dakika sonra enstrümanlar ikili, üçlü gruplar halinde odaya doluşmaya başlayınca Jessica çok şaşırdı. Sanki sabah provasına gelmiş bir orkestra gibiydiler ve kendi kendilerini akort ediyorlardı.

Utlar ve flütler, kanunlar ve yuvarlak bel-
li mandolinler, kemanlar ve keman yayları,
tubalar, ziller, kastanyetler, dev bir orkestra
davulu, iki deniz kabuğundan borazan, or-
kestra çanı, bir bazuka ve de bir didgeridoo.

“Pelegia, zil sesi ve didgeridoonun zonk-
lama sesi arasından söylediklerini duyurma-
ya çalıştı. “Sihir ya da Efsun,” diye söze baş-
ladı, “kelimelerin sihir yapmak için...” cüm-
lesi dev orkestra davulunun gümbürdeme-
siyle yarım kaldı.

“Nee?” diye bağırdı Jessi-
ca, bir eliyle kulağını tı-
kayarak.

Pelagia'nın bilezik-
leri şingirdadı. “Biraz
sessizlik rica edebilir
miyim LÜTFEN?”
diye emrederek
orkestra şefi asa-

sıyla (ki Jessica bunun bir sihir asası olduğunu fark etti) masasına vurdu. Tüm müzik aletleri sustu.

“Biraz önce dediğim gibi. Sihir ya da Efsun, kelimelerin sihir yapmak için bir araya getirilmesidir. En iyileri her zaman müzikle yapılır. Herhangi bir müzik aleti çalabiliyor musun?”

“Sadece flüt,” dedi Jessica çekinerek, “ama çok iyi değilim.”

“O zaman sen şarkı söylersin,” dedi Pelagia. “Şimdi, her günkü gibi ilk işimiz denizdekilerin güvenliğini sağlamak için bir efsun yapmak. Dışarısı kalabalık mı?”

Jessica pencereden dışarı baktı. “Evet,

çok kalabalık. Birkaç cadı sörf yapıyor ve OLAMAZ! Aralarından bir tanesi doğruca Hindistan cevizi dolu bir tekneye doğru ilerliyor! İki cüce yeşil, şişme bir timsahın sırtına binmişler ve birkaç genç cadı bir botun çektiği muza biniyorlar. TANRIM! Neredeyse çarpışıyorlardı! O cüceler bilinçli olarak muzı devirmeye çalıştılar! Sonra bir çift de su kayakçısı var. Ah, HAYIR! Bir ta-

nesi az önce kayaklarını kaybetti. Bu arada iki cadı küçük iskeleden kano yarışına başladı, ama, AMAN TANRIM! Bayan Strega deniz yatağına binmiş ve onların arasında. VAY! Şu ıstakoz tuzaklarını yerleştiren büyücünün yakınındaki bir köpek balığı mı yoksa?"

"Görünüşe bakılırsa çok derdimiz var. Kaybedilecek zaman yok," dedi Pelagia ve

değneği ile masaya vurdu. "Herkes sıraya girsin! Jessica, sen söyleyeceksin. Kelimeler kendiliğinden sana gelecek. Üçe kadar saydığımızda başlıyoruz. Bir, iki, üç!"

Ve orkestra hep birlikte çalmaya başladı. Tıngırtılar, şingırtılar, davulların gümbürtüsü, flüt sesleri... Genellikle tek başına şarkı söyleyen Berkeley bile Jessica'ya eşlik etti:

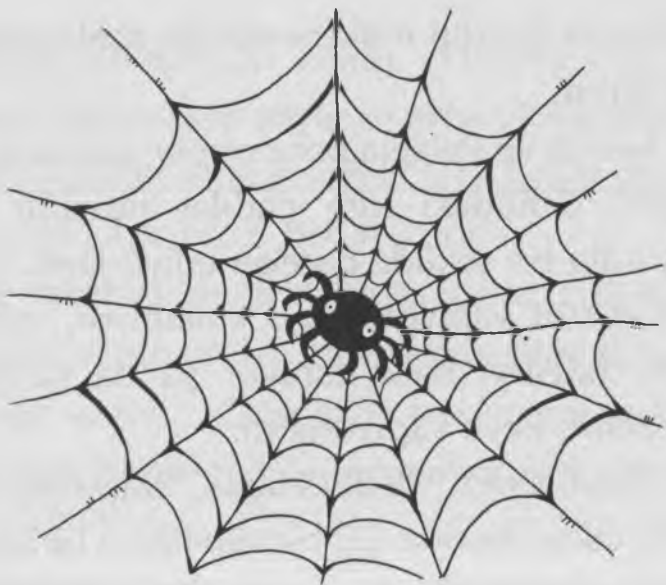
*"Hey hey hey ,
Yuvarlan ve ilerle-e-e,
Dalgalar sallayacak hafifçe,
Hiçbir kötü rüzgâr sarsmayacak,
Büyüye inandığınız sürece
Zarar gemeyecek hiçbirinize!"*

"Ve eğlenceli şeyler konuştuğunuz sürece ve bir şişe içeceğiniz olduğu sürece!" diye ekledi Pelagia esasını sallayarak. Böylece

orquestra davulu mükemmel bir sonla müziği bitirdi.

Jessica ve Pelagia pencerenin yanına koştu. Sahildeki tüm cadılar huzurlu ve uyumlu bir şekilde hareket ediyorlardı. Bazıları sörf yapıyor, kano kullanıyor, yüzüyor, bazıları balık tutuyor ya da sahilde uzanmış keyif yapıyorlardı.

“Büyüleyici!” dedi Pelagia. “Başarının tadını çıkar, Jessica. Bu bir süreliğine birbirleriyle çarpışmalarına engel olur. Şimdi benim gidip mutfaktaki temizlik ve yemek pişirme aletlerinin üzerindeki sihirleri yenilemem gerekiyor. Bu iş zaman alıcı, ama her gün yapılması gerek, tıpkı sahil güvenlik ef-sunu gibi. Seninle beş dakika içinde sanat odasında buluşalım, Tılsım dersine bir giriş yaparız.”

Bölüm Beş

Günler çabuk geçti. Jessica her sabah yeni bir efsun icat ediyordu. Kendini diş ağrısından korumak için boynuna asabileceği bir abrakadabra muskası bile hazırladı.

A b r a k a d a b r a
A b r a k a d a b r
A b r a k a d a b
A b r a k a d a
A b r a k a d
A b r a k a
A b r a k
A b r a
A b r
A b
A

Saçlarının birbirine dolaşmasını önlemek için cebinde bir Hindistan cevizi tohumu taşıması gerektiğini öğrenmişti. Eğer Jessica'nın gibi uzun saç örgüleriniz varsa bu işinize yarayacak bir büyüydü. Neyse ki, Berkeley, tohumun kokusunu sevdiğinden uğurlu taş, cep pufu ve kuşyemi ile evinin iyice kalabalıklaşmasına ses çıkarmamıştı.

Jessica, Bayan Strega ve Pelagia'nın avuçlarındaki çizgilere bakarak geleceği söylemeye başlamıştı. Bunu ayrıca Boynuzgaga kuşu gübrelerine yakından bakarak da yapabiliyordu! *Evinizi Büyülemenin Kolay Yolları* dersi harikaydı. Jessica, soğuk içecekleri ve abur cuburları parmaklarını şıklatarak getirmeyi öğrenmişti. Ayrıca hamağına binmek istediği zamanlarda, hamağı büyüyle alçaltıp yükseltebiliyordu.

Ancak kâhinleri anlamak ustalık istiyordu. Buralar, insanların gidip, "Saçlarımı kestirmeli miyim?" gibi önemli soruları sordukları yerlerdi. Ama cevaplar her zaman bilmece şeklindeydi. Mesela Jessica, Mino Kuşu Kâhini'ne, "Eğer ikinci bir maskot alırsam Berkeley üzülür mü?" diye sorduğunda ondan şöyle bir cevap almıştı: "İkinin içine üç sığdıramazsın. Gereksiz yere çabalamaktan vazgeç. Yirmi'nin içine üç, 6 kere

sıgar ve fazladan iki de sıgar. Gereksiz çabalarını azalt. Yirmi'nin içine üç, 6 kere sıgar ve fazladan iki de sıgar. Boşa çabalarını azalt..." Bu şekilde saatlerce konuştu. Herkes çılgına döndü ve "Lütfen sus artık!" diye bağıldılar. En sonunda Bayan Strega mino kuşunun üzerine sessizlik büyüsü yaptı.

Sihir okulunun en güzel yanı tılsım yapmaktı. Tılsım yapımı, hamurdan, işe yarayan heykeller yapmak gibiydi. Mesela, bir örümcek tılsımı yapar ve onu banyona yerleştirirsen, uzun ince bacaklı hiçbir örümcek banyo küvetinde gezinemez ya da lavabo deliğinden yukarı tırmanamazdı.

Çok yoğun bir sabah, Jessica üç tane örümcek tılsımı yaptı: Biri annesi, biri Pelagia biri de Bayan Strega için. Üçü de örümceklerden nefret ederdi. Sonra da öğle yemeği için dışarı çıktı.

Bayan Strega ve Pelagia mutfakta, kızarmış tavuklar, katı yumurtalar, ton balıklı sandviçler, ev yapımı Hindistan cevizli bisküviler, şeftaliler ve limonata şişeleri ile içine dolduran bir piknik sepetini izliyorlardı. Felicity buzdolabının tepesine oturmuş merakla olanları izliyor ve kuyruğunu sallıyordu. Berkeley ise yere dökülen kırıntıları galamakla meşguldü.

“Bu akşamüstü,” dedi Pelagia bileziklerini şingırdatarak, “Mini Sihir Adası cadı avına gidiyoruz.” Pencereden dışarıya, takımadaların en küçüğünü işaret etti.

“Harika!” diyerek sevindi Jessica. “Hemen süpürgemi alayım.”

“Gerek yok hayatım. Burada kimse süpürgeyle seyahat etmez, küvete bineceğiz.”

Küvetin, bir çeşit tekne olduğu ortaya çıktı. Elbette eski moda, kayak gibi bir şey değildi. Her şeyden önce yuvarlak ve düz zeminliydi, daha çok Jessica'nın annesinin içine çiçek ekebileceği bir saksıya benziyordu.

Bayan Strega korkuyla küvete baktı. Çenesini ovaladı ve burnuna dokundu. “Şey, ben süpürge insanıyım aslında,” diye geveledi, ama Jessica çoktan teknenin içine atlamıştı. Şimdi küreklere uzanıyordu.

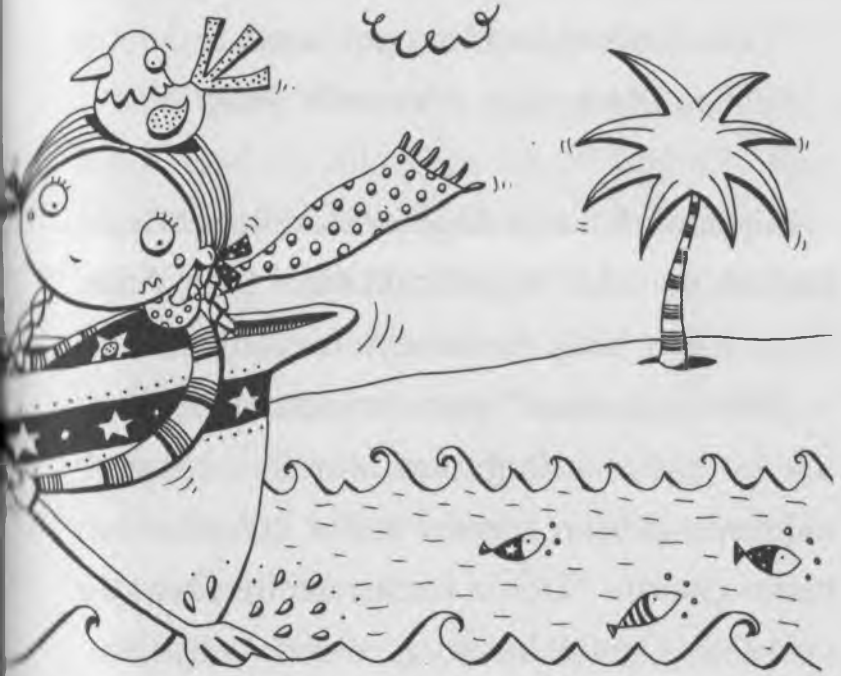
“Kürekleri ben çekebilir miyim? Çocuk oyuncağına benziyor.”

Pelagia bileziklerini şıngırdattı, ama bir şey söylemedi.

Aslında kürek çekmek hiç de kolay bir iş değildi. Jessica çok geçmeden oldukları yerde sürekli dönmekte olduklarını fark etti.

Düzeltemeye çabaladıkça küvet daha da çok dönüyordu. Durum çokkötüydü. Jessica bir an için, süper ötesi lüks, istendiğinde görünmezlik garantili pelerinini kullanmayı bile düşündü.

Sonra aklına bir fikir geldi. "Belki de küvet hayaletlidir. Belki de Pelagia ona sihir

ya da bir çeşit tılsım yapmıştır.” Kürekleri bırakarak uğurlu taşıni avucunda sıkıca tuttu ve sihirli sözcüklerini dikkatle seçerek söyledi:

*“Tılsım, tılsım yardıma gel bana,
Pelagia’nın yaptığı sihri erdir sona!”*

Kürekler denizde özgürce hareket etmeye başladı ve suları sıçratarak, Mini Sihir Adası’na doğru hızla ilerlemeye başladılar.

“Aferin, Jessica!” dedi Pelagia onaylayarak ve eğilip koltuğunun altından, tekneyi çalmaya çalışan birinin resmi bulunan bir tılsım çıkarttı. “Deniz kazası geçiren bir cüce buraya gelip küveti çalmaya çalıştığından beri bu tılsımı güvertede saklıyorum, böylece onu sadece ben kullanabiliyorum. Sabahtan akşama kadar uğraşsalar da sade-

ce kendi etraflarında daireler çizebiliyorlar. Böylece sen de ilk broşunu kazanmış oldun.”

“Çok şükür,” dedi Jessica, ama o cücenin süpürgesinden denize fırlattığı cüce olup olmadığını düşünmeden de edemedi.

Mini Sihir limanına yaklaştıklarında Pelagia iskeleye atladı ve küveti bağladı. Bayan Strega, Jessica, Felicity ve Berkeley zor karaya çıktılar, hepsini de deniz tutmuştu.

“Uçmak diye bir şey var,” dedi Bayan Strega mırıldanarak, “denemelisin. 4.99’a da iki kişiliği 8.00£’ya sana bir çalı süpürgesi gönderebilirim.”

Pelagia sadece gülümsedi. “Haydi Jessica, piknik yapmadan önce cadı avına başlayalım. Sana on dakika vereceğiz ve sonra seni bulmaya geleceğiz.”

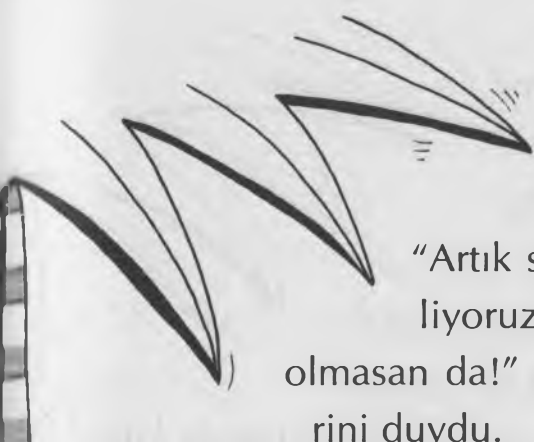
“Beni mi avlayacak-
caksınız?” diye
sordu Jessica.

“Elbette. Sen bir cadısın
öyle değil mi? Haydi, şimdi
koş, marş marş! Ve unutma,”
diye seslendi, Jessica koşarken, “oyunun
adı sihir yapmak!”

Jessica dümdüz uzayan sahil boyunca
koştı. “Burada saklanacak bir yer yok ki,”
dedi kendi kendine. Hindistan cevizi ağaç-
larının uzun gövdelerine baktı. “Tırmanmak
da imkânsız!”

Gözlerini kısarak, umutsuzca,
saklanabileceği bir bina aradı.
“Burada içine girebileceğim ya
da arkasına saklanabilece-
ğim hiçbir şey yok.”

Uzaklardan
Bayan Strega
ve Pelagia'nın,
"Artık seni bulmaya ge-
liyoruz. Hazır olsan da,
olmasan da!" diye seslendikle-
rini duydu.

Çaresizlik içinde kumsaldaki kayala-
rın arasına baktı. "Buna gerçek-
ten de mağara diyor olamaz-
sın, bu sadece biraz büyükçe
bir çatlak," dedi Berkeley'ye.

"Bana sorarsan Mini Sihir Adası,
cadı avı için yanlış bir seçim."

Bu sırada, palmiyenin gövdesindeki de-
likten bir Boynuzgaga kuşu, kocaman sarı-
kırmızı gagasını dışarı çıkardı. Sinirle öte-
rek, "Beni uyandırdınız! Siz, bu daracık gi-
bi delikte uyumam ne kadar zaman alıyor,
biliyor musunuz?"

"Çok üzgünüm," dedi Jessica kibarca. "Siz bu adadan mısınız?"

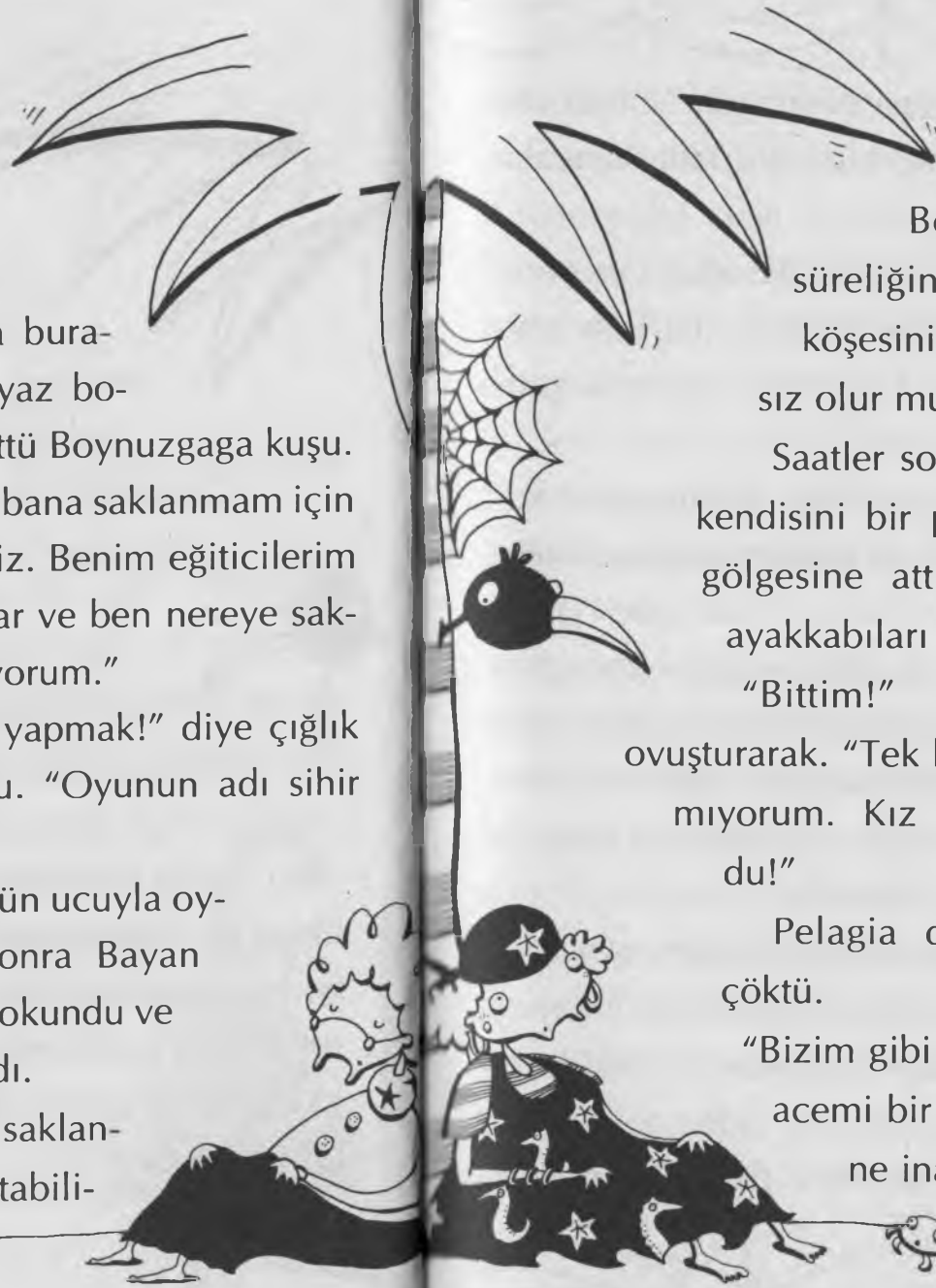
"Tüm yaz boyunca buradaydım, koca bir yaz boyunca!" diye acıyla öttü Boynuzgaga kuşu.

"O zaman belki siz bana saklanmam için bir yer gösterebilirsiniz. Benim eğiticilerim şu anda cadı avındalar ve ben nereye saklanabileceğimi bilmiyorum."

"Oyunun adı sihir yapmak!" diye çılgınlık attı Boynuzgaga kuşu. "Oyunun adı sihir yapmak!"

Jessica saç örgüsünün ucuyla oynayarak düşündü. Sonra Bayan Strega gibi burnuna dokundu ve uğurlu taşı eline aldı.

"Belki de kendime saklanmak için bir yer yaratabili-

rim," diye düşündü. "Bay Boynuzgaga, bir sürelğine yuvanıza bir köşesini kullansam rahatsız olur musunuz?"

Saatler sonra Bayan Strega kendisini bir palmye ağacının gölgesine attı ve ayağındaki ayakkabıları fırlattı.

"Bittim!" dedi ayaklarını ovuşturarak. "Tek bir adım daha atmıyorum. Kız ortadan kayboldu!"

Pelagia da onun yanına çöktü.

"Bizim gibi iki profesyonelin acemi bir cadıya yenildiğine inanamıyorum!"

Bay Boynuzgaga ciyakladı. "Gidin buradan, burası özel bir yer! Çekin kancalarınızı!"

Bayan Strega ve Pelagia, ağaca ve onun gürültücü sahibine baktılar. İkisi de gördükleri manzara karşısında korkuyla gerilediler.

Kalın bir örümcek ağı, Boynuzgaga kuşunun yuvasının girişinden aşağıya doğru sallanıyordu. Kafalarının üzerinden geçerek bir mağaranın girişine kadar kocaman bir örümcek ağı oluşturuyordu. Ağın tam ortasında dev gibi, kara bir örümcek pörtlek gözleri ve iri yarı omuzlarıyla meraklı gözlerle onları izliyordu.

Bayan Strega elini çenesine götürdü. "Ayaklarımı tavus kuşu tüyü ile gıdıklayın, eğer bu gördüğüm en çirkin, en büyük, en siyah..."

"...en küstah örümcek değilse!" diyerek

bitirdi Pelagia cümleyi. “Şüphesiz çok uzun zamandır burada olmalı. En azından Boynuzgaga kuşu haftalar önce yuvasını buraya kurduğundan beri.” Örümcek ağının arkasından hafif, tuhaf bir patlama sesi duyuldu.

“Sesi duydun mu?” dedi Bayan Strega. “Tuhaf bir gülme sesi?”

“Boğuluyormuş gibi bir kahkaha,” diye ekledi Pelagia.

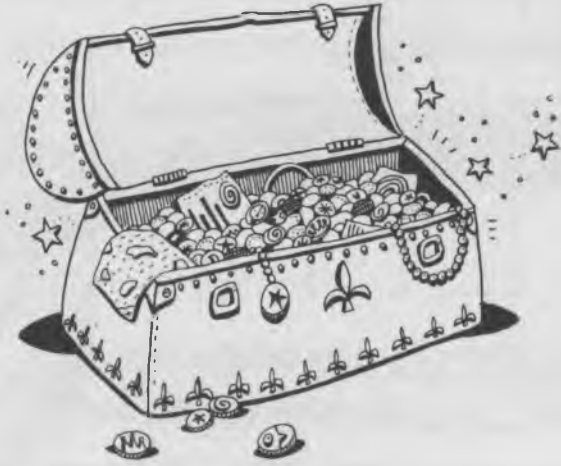
Güçlkle ayağa kalkarak merakla kayalıklara doğru yürümeye başladılar.

Jessica, ağın arkasındaki, pek de iyi olmayan mağarasından fırlayarak, “Ta ta ta tam! Kandırdım sizi!” diye bağırdı. “O gerçek bir örümcek değil ve bu da gerçek bir ağ değil. Bunlar sihir! Beni bu küçük mağarada görememeniz için onları ben yarattım. Sadece Bay Boynuzgaga ve yuvası gerçek.”

“Kemiklerimi titrettin!” dedi Pelagia göz kırparak. “Yuvadaki kuş, ağaçtaki yuva, yuvadan başlayan ağ, mağara girişindeki örümcek sihiri! İnanılmaz etkilendim. Sana bunun için yeni bir broş daha vermemiz gerekecek. Bu günün yeni skoru: Acemi cadı: 2 ; Cadı eğitmenleri: 0.”

Bölüm Altı

Bir akşamüstü Jessica tek başınaydı buldu. Berkeley bir flütle arkadaş olmuştu ve onunla müzik odasındaydı. Pelagia yumurtası yeni çatlamış olan Josephine ile beraberdi. Felicity ve Bayan Strega da biraz reklam

yapmaya karar vermişler, süpürgelerinin arkasına kocaman bir pankart açmışlardı. Sahil boyunca bir aşağı bir yukarı uçuyorlardı. Onlar adaların arasında zikzaklar çizdikçe pankart da onların arkasında dalgalanıyordu.

Bayan Strega'nın Hırdavatçı Dükkânı, (kuruluş 991)
Her türlü cadısal ihtiyacınız için en iyi adres.

Jessica bahçede oturdu ve düşünmeye başladı. Düşündüğü şey üçüncü kuraldı: Deniz feneri kontrol odasına girmek KE-SİNLİKLE YASAKTIR!

Pelagia'nın hamağının altındaki o hazine sandı-

gördüğünden beri oraya girebil-
mek için can atıyordu.

Merdivenlere doğru sessizce
ilerlerken, "Kimsenin haberi ol-
maz," diye düşündü. "Oradan bir
şey alacak değilim ya."

Kontrol odası, Pelagia'nın gizli
sığınağıydı. Ayrıca geceleri, geçen
gemiler kayalara vurmasın diye deniz
feneri oradan yakılıyordu. Odanın
tam ortasında, üzeri denizcilikle ilgili
harita ve tablolarla kaplı, kocaman yuvar-

lak bir masa duruyordu. Parlak, pirinç kaplama bir teleskop, gözetleme bölümüne açılan büyük cam pencerenin önünde, üç ayaklı bir sehpanın üzerinde duruyordu. Duvarlardaki monitörler yanıp sönerek parıldadı ve "bip" sesleri çıkardı. Pelagia'nın hamağı iki köşe arasına asılmıştı ve göz kamaştırıcı gizemli hazine sandığı onun altında duruyordu.

Jessica orada olmaması gerektiğinin farkındaydı. Başkalarının eşyalarını karıştırmının yanlış bir şey olduğunu biliyordu, ama kendisine engel olamıyordu. Sandığın kapağını kaldırdı.

Sandık ağzına kadar hazineyle, hâlâ deniz kokan inci kolyelerle ve üzerinde korkunç adam yüzleri olan altın paralarla doluydu. Ayrıca üzerlerine kafatasları çizilmiş ve x işaretleri konulmuş haritalar vardı. Al-

tına şu kelimeler yazılmıştı: X hazineyi gösterir.

En dipte, gümüş bir iple ağzından bağlanmış, açık mavi kumaştan bir kese vardı. Jessica onu aldığı anda, içinde sanki canlı bir şey varmış gibi kımıldandı

ve sesler çıkardı...

Ve Jessica ipi çözer çözmez torbanın derinliklerinden tuhaf sesler yükseldi. Birden kontrol odası güçlü bir kükreme ve çığlık sesiyle doldu. Pelagia'nın hamağı hızlıca

sallanmaya başladı. Masanın üzerindeki haritalar ve kâğıtlar etrafta uçuştular. Teras kapıları, gümbürtüyle açıldı. Dünyada şimdiye kadar esmiş, en sert, en sinirli rüzgârlar inil-deyerek, çığlıklar atarak torbadan dışarı çıktılar. Jessica, pelerini yüzüne çarparken, torbayı sandığa geri koymaya çalıştı, ancak gümüş ip bileğine dolandı ve onu rüzgârda uçan bir yaprak gibi havaya kaldırdı. Açık kapıdan dışarı sürüklendi. Hem de süpürgesi olmadan!

Jessica, kuvvetli bir rüzgâr onu deniz fenerinden uzağa sürüklerken, "İmdat!" diye bağırdı. Sonra bir kasırga, onu takımadaların bir köşesinden öbür köşesine savurmaya başladı. "İmdaat!"

Jessica boştaki eliyi cebinde olması gereken Berkeley'i aradı. "Beni fırtınalardan koruman gerekiyor muydu senin?" diye kızdı. Ama tabii ki Berkeley orada değildi,

Çünkü mzık odasında sihirli fltle beraber mzık yapıyordu.

Neyse ki, deniz trafiği hâlâ sabahki büyünün etkisi altındaydı, bu nedenle yüzen, kayak yapan, balık tutan cadılar tepelerinde olan olayların farkında değildi.

Olan biteni sadece Bayan Strega fark etti ve hızla Jessica'nın yanına doğru uçtu. Jessica, Bayan Strega'nın savaşta yer alan bir cadı gibi öfkeyle ona doğru gelmekte olduğunu gördü. Onu en son bu kadar sinirli gördüğünde Jessica'yı bir balkabağına çevirmişti. (Tabii ki önce Jessica onu bir eşek arısına dönüştürmüştü, bu yüzden onun da karşılık vermeye hakkı vardı)

"Lütfen beni kötü bir şeye çevirmeyin," diye düşündü Jessica Mini Sihir Adası'na doğru sürüklenirken. şimdi de buz gibi bir kuzey rzēarı ona yağmur damlaları savuruyordu. Gerektiği zamanlarda garantili g-

rünmezlik sağlayan pelerinin iki ucunu tutarak yalvardı. "Görünmez olmam lazım, buna hemen, şimdi ihtiyacım var!"

O anda sıcak bir esinti Jessica'yı yakaladı ve sallanan bir Hindistan cevizi ağacının en yüksek dallarına bıraktı. Bayan Strega birden bir frene basarak yanında durdu.

"Jessica, orada olduğunu biliyorum. Hemen görünür ol. Bunu bir daha söylemek istemiyorum. Ay ışınları ve kemik ilikleri adına, Jessica! Görünür olmazsan buna çok pişman olursun!"

Jessica görünür oldu.

"Torbayı bırak," diye emretti Bayan Strega.

“Torabayı yere bırak Jessica. Evet, kumun üzerine.”

Jessica bileğindeki ipi çözdü ve torbayı elinden geldiğince uzağa attı. Bayan Strega'nın emriyle tüm rüzgârlar torbanın içine geri doluştular. Sonra Bayan Strega palmiye ağacının etrafında döndü ve Jessica'yı süpürgesine çekti.

Deniz fenerine uçmadan önce, “Hiçbir şey söyleme! Tek bir kelime bile duymak istemiyorum!” diyerek uyardı onu.

Akşam yemeğinden sonra özel bir toplantı vardı. Jessica 444 kere Pelagia'dan özür diledi, ta ki Pelagia “yeter” diyene kadar.

“Zaten hiç şansın yoktu. O çok öfkeli bir torbadır ve üzerinde çok kötü bir sihir vardır. Bana neden deniz gezgini olmayı bıraktığımı sormuştun, hatırlıyor musun?”

“Evet,” dedi Jessica, “ama cevap verme-

miştiniz.”

“İşte bu yüzdendi. Son gemideki kaptanın kötü kalpli Jack, adamlarına asla adilce para vermezdi. Ben de bir gece gizlice onun kamarasına girdim ve yatağının altındaki torbayı çaldım.

“İçinde hazine mi vardı?” diye sordu Jessica.

“Hiç de değil tatlım, içinde sadece bela vardı, torba sadece kötü rüzgârlar, fırtınalar, tayfunlar ve hortumlarla doluydu. Kötü kalpli Jack onları, hazineleri rahatça evine götürebilmek için o torbaya tıkmıştı. Ne yazık ki, sen de artık biliyorsun, o gümüş ipi açar açmaz hepsi dışarı kaçtı. Okyanusu cehenneme çevirerek beni de gemiden dışarı savurdular. Üç gün üç gece boyunca okyanusta sürüklendim, en sonunda rüzgârları torbaya geri toplamayı başardım. İşte o zaman kendimi bu adada buldum.”

“Ve korsanlık yapmaktan vazgeçtiniz, yani demek istediğim... Deniz gezgini olmanın!”

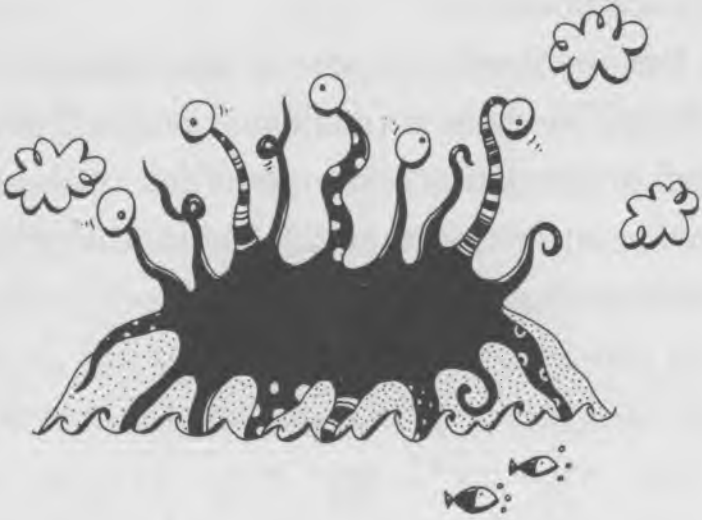
“Evet, kesinlikle,” diyerek onayladı Pelagia. “O günden beri sihirle uğraşıyorum.”

“Sanırım ben de bugünden itibaren sihir

yapmaya başlayacağım,” diye mırıldandı Jessica utanarak.

Bayan Strega başını sertçe sallayarak, “Bence de öyle yapmalısın,” dedi. “Yoksa seni girmemen gereken yerlerden uzak tutmak için her yere küçük Jessica tılsımları koymamız gerekecek.”

Bölüm Yedi

Pelagia mutfağa girerek, “Bu öğleden sonra küvetle denize açıldığında bu çok işine yarayabilir,” dedi ve kahverengi bir şişeyi mutfak tezgâhına bıraktı. “Bir ya da iki ye-

mek kaşığı dolusu kullanırsan deniz tutmaz, bana güven.”

Evinizi Güzelleştirmenin Kolay Yolları dersi çalışması için düzinelerce sabun baloncuğu püskürtmekle meşgul olan Jessica, baloncuk çubuğunu elinden bıraktı. Şişeyi aldı ve üzerindeki etiketi okudu. Damıtılmış Salmagundi, Denizcinin Dostu. Kapağını açtı ve kokladı. “Gerçekten çok kötü kokuyor,” dedi gözleri yaşararak. “Tanrı aşkına, bu nedir?”

“Uçan balık esansı, lahana, kurbağa eti, mango, ekstra acı hardal, güvercin, domuz paçası, bisküvileri, ay çörekleri, zeytin yağı, bir de gizli bir malzeme, ama onu sana söyleyemem.”

“Kaç kaşık içmem gerekiyor?”

“İçmen gerekmiyor. Onu sadece yolculuğa başlamadan önce denize dökeceksin. Bu karışım öyle bir hazımsızlık yaratacak ki

tüm yolculuğun boyunca deniz uyuyacak. Sen denizde olduğun sürece bir çarşaf gibi dümdüz kalacak.”

Jessica ve Bayan Strega bakiştılar. Pelagia gerçekten ciddi miydi?

“Ay ışınları ve kemik ilikleri adına Pelagia!” diye çıkıştı Bayan Strega. “Neden Jessica küvetle tek başına yolculuk yapacak ki?”

Pelagia bileklerindeki bilezikleri dirseğine kadar çekti ve Jessica'nın köpüklü suyla doldurduğu lavabonun tıkaçını çıkarttı. “Jessica, Bayan Strega'ya son görevinden bahsetmedin mi?”

Jessica burnunu oynatarak, “Bir kâhini ziyaret etmem gerekiyor,” dedi.

“Ama sen onlardan nefret edersin!” diye hatırlattı Bayan Strega. “Geçen sefer Mino Kuşu Kâhini'yle olanları hatırlamıyor musun? Ayrıca neden küvete ihtiyacın var ki?”

“Çünkü kâhin, takımadalarda değil,” diye

açıkladı Jessica. "Ders programındaki dört kuralı hatırlıyor musun?"

Bayan Strega kafasını salladı. "Ama dördüncü eksikti."

"İşte sorun da bu. Biri onu ödünç almış ve geri getirmemiş. Pelagia da ne olduğunu hatırlayamıyor. Benim son görevim de Sihir Takımadaları'nın dışındaki adada, kâhini bulmak ve ona dördüncü kuralın ne olduğunu sormak. Eğer bilmeceyi çözebilirimsem iki broş birden kazanacağım."

"Tek başına mı gideceksin?" Hem de o küvetle? Süpürge veya asan olmadan?" Bayan Strega gözlüklerinin üzerinden Jessica'ya baktı.

Jessica üç kere kafasını sallayarak onayladı.

"O zaman o Salmagundi'yi yanına alsan iyi edersin," dedi Bayan Strega. "Uğurlu taşını ve şapkanı da al, Sihir Adaları'nın dışın-

da güneş oldukça kuvvetli. Ben de gidip biraz uzanacağım.” Ve Jessica’ya iyi şanslar bile dilemeden oradan uzaklaştı.

Jessica küvetin üzerindeki sihri bozar bozamaz Salmagundi’yi dalgalara serpiştirdi ve yola koyuldu. Eğer karnında bu kadar hareketli olmasaydı aslında çok keyifli bir yolculuk olabilirdi. Bir albatros yanından

gökyüzüne sıçradı, uçan balık sürüleri üzerinden ve altından geçtiler. Bayan Strega'ya çok benzeyen bir yunus tüm yolculuk boyunca ona eşlik etti.

Dış Sihir Adası'nın inanılmaz bir sahili ve kayaların oluşturduğu büyük bir havuzu vardı. Küçük fener balıkları parlayan kuyruklarıyla havuzun içinde yüzüyorlardı. Ay-

rıca denizyıldızları, denizatları ve koşuşturan yengeçler de vardı.

Jessica o kadar büyülenmişti ki neredeyse yolculuğunun asıl amacını unutuyordu. Ama birden havuzun derinliklerinden tüylü dokungaçları olan bir yaratık ortaya çıktı ve Jessica'nın yanındaki yosunlu kayanın üzerine tırmandı.

Jessica şüpheyle ona baktı. "Siz bir çeşit deniz kirpisi misiniz?"

"Ben dev denizşakayığım, kehanetin sesi-yim," diye cevap verdi yaratık. Biraz alınmış gibi dokungaçlarını titretiyordu. "Sen neden buradasın?"

"Ben acemi cadı Jessica Diamond," diye cevap verdi Jessica, "ve size bir soru sormaya geldim. Dördüncü kural neydi?"

Dev denizşakayığı ıslak dudaklarını sıkıca birleştirdi. "Yarasalar yol göstericiye uçtuğunda ve hasta kertenkele dilini çıkarttı-

ğında tüm saklanmamış sihirler solar.”

Jessica kaşlarını çattı. “Bu kadar mı? Bitti mi?”

Dev denizşakayığı başka bir şey söylemedi ve birkaç saniye sonra da sessizce havuzun derinliklerine geri döndü.

Jessica düşünceli bir şekilde saç örgüsünün ucunu çiğnedi.

“Yani,” diye anlattı sonra Jessica Pelagi-

a'ya, "bence kehanet Şu anlama geliyor: *Yarasalar yol göstericiye utuklarında*, tamam, yani bu deniz fenerinin yanması anlamına geliyor, o da sadece gece, hava karanlıkken yakılıyor. Ayrıca yarasalar da o zaman ortaya çıkıyorlar. *Ve hasta kertenkele dilini çıkarttığında*, kertenkelelerin uzun dilleriyle, sinekleri yakalamak için ışığın yanında sabırla beklediklerini bilirsiniz. Yani kehanet kesinlikle geceyle ilgili. *Tüm saklanmamış sihirler ortadan kalkar*. Bu da eğer sihirleri saklamazsan etkilerini yitirecekler demek. Aynı bilgisayarda yaptığın bir Şeyi kaydetmek gibi. Yani dördüncü kural, büyülerini sakla yoksa gece vaktinde ortadan kalkarlar demek olmalı."

"Demek bu yüzden ben her gün ev iŐlerini ve deniz güvenliği efsunlarını yenilemek zorunda kalıyordum! Ne kadar da aptalım." Pelagia  uzun bardağa tropikal bir meyve

suyu doldurdu ve bardakları dağıttı. "Bu kesinlikle sana bir içecek ve... İki broş kazan-dırıyor."

"Ve inanmayacaksınız ama," diye ekledi Jessica, "bir yunus tüm yol boyunca beni takip etti. Bence bana göz kulak oluyordu."

"Bir yunus mu? Komik olma," dedi Bayan Strega saçından bir yosun parçası çekerek.

Pelagia'nın bilezikleri şingırdadı. "Sen bu konu hakkında bir şey bilmiyorsun değil mi hayatım?" diye sordu.

"Ben mi? Nereden bilecekmişim?" diye çıkıştı Bayan Strega. Ayağının etrafından yayılan su birikintisinin dışına adım attı.

Bölüm Sekiz

Sihir Takımadaları'nda mükemmel bir gün daha geçmekteydi. Jessica sahilde oturuyor, ayaklarını sıcak kuma gömerek güneşin batışını izliyordu. Berkeley, deniz fenerindeki bayrağın tepesine konmuş şarkı söylüyor ve

Felicity yerlere düşen Hindistan cevizlerine saldırıyor, oyun oynuyordu. Bayan Strega, *Gizli Büyü –Cadılar Toplantı Bahçesi'nin gerçek yüzü–* adlı kitabını okurken sessizce gülüyordu. Pelagia ise ayak tırnaklarını se-defli mora boyamakla meşguldü. Çarpık bacaklı bir flamingo sürüsü sığılarda balık yakalıyordu. Mükemmel bir gündü.

“Eve gitmek istiyorum,” dedi Jessica alçak sesle.

“Ne oldu Jessica?” diye sordu Bayan Strega başını kitabından kaldırarak.

“Efendim?” diye sordu Pelagia ojesinin fırçasını şişeye geri sokarak.

“Evde olmak istiyorum, odamda, kendi eşyalarım,” diye tekrarladı Jessica. “Burası çok güzel, ama evimi özledim ve parkı ve dükkândaki etiketlerin anlamları üzerinde çalışmayı. Kedileri özledim. Uçan süpürge-mi özledim. Yağmuru bile özledim.”

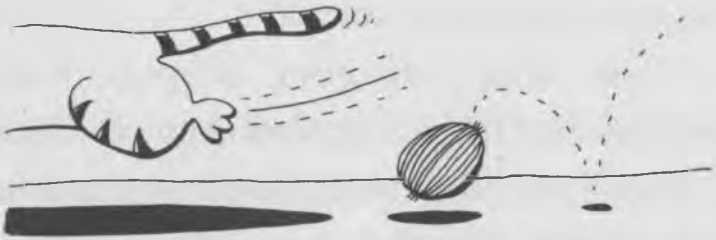
Bayan Strega ve Pelagia aynı anda, "O halde," dedi, "belirsiz zaman geldi demektir."

"Belirsiz zaman mı?"

"Kapıdaki notta öyle yazıyordu, hatırlamıyor musun? Belirsiz bir zamanda dönecektik."

"Ve ben de ders programına öyle yazmıştım. Bugünden itibaren belirsiz zamana kadar."

Bayan Strega kitabını kapattı ve ayağa kalktı. Gidip hazırlansak iyi olur. Haydi, gel Felicity, o zavallı Hindistan cevizini rahat bırak."

Jessica ve Bayan Strega süpürgelerine bindiler ve deniz fenerinin gözetleme pen-

ceresinin önünde durarak gitmeye hazırlan-
dıldılar.

“Gitmeden önce sana vermem gereken son bir şey daha var,” dedi Pelagia. “Broşla-
rın, tatlım.” Ve Jessica’nın eline yeşil ve mor
renkli bir kurdeleyle tutturulmuş küçük bir
kese tutuşturdu. “Seni tehlike anında uyara-
cak Renkli Boynuzgaga Kuşu’nu ve karan-
lıkta sana ışık verecek olan Işık Balığı’ni ka-
zandın. Onun sayesinde gece, yatağında ya

da süpürgele uçarken kitap okuyabilirsin. Ve de İnanılmaz Altın Hurma. Eğer acıkırsan onu ısırabilirsin, o asla küçülmeyecektir.”

“Teşekkür ederim!” dedi Jessica. “Harikalar!”

“Ve evine gittiğinde kendi kendine yapabileceğin daha bir sürü şey var. Ama gitmeden önce...” Pelagia elini denizyıldızlı pelerininin cebine soktu ve oradan tıpkı kendisinininkine benzeyen küçük beyaz bir deniz feneri broşu çıkarttı. “...bu sana benden küçük bir hoşça kal hediyesi.”

“Bayıldım!” dedi Jessica. “Ama bu ne işe yarıyor?”

“Bu Güvenli Liman Sihri, güvenle evine gitmen için. Onu taktığın sürece seni istediğin yere sağ salim götürecektir,” diye cevap verdi Pelagia, Jessica’nın pelerinine broşu takarken.

Sonra gözyaşını silerek Felicity ve Berkeley'yi sevdi, Bayan Strega'yı öptü ve Jessica'yı içtenlikle kucakladı. "Şimdi tatlım, gözlerini kapat, ona kadar say ve güvenle evine git bakalım."

Jessica gözlerini kapadı ve sessizce ona kadar saydı.

Gözlerini açtığında Bayan Strega ile beraber Jessica'nın evinin ön bahçesine doğru iniyorlardı. Çevredeki bütün kediler garajın çatısına dizilmiş, onu karşılamaya gelmişlerdi. Annesinin arabası parkta duruyordu.

Evden mis gibi yemek kokuları geliyordu. Biri, onun yatak odası camına "Evine hoş geldin Jessica!" yazısı asmıştı. Yağmur yağıyordu.

"Vay!" dedi Jessica.

Berkeley kafasını cepten çıkartarak, "Hu-eet, hu-eet," diye öterek ona katıldı.

Bayan Strega ana caddedeki dükkânına gitmeden hemen önce, "Bana bir elma çöpüyle vurun!" dedi. "Şu broş bizi dünyanın öbür ucundan buraya on saniyede getirdi. Bu sihir değil de nedir? Kendime gelmem için sıkı bir içeceğe ihtiyacım var."

Jessica ağız kulaklarında gülümseyerek ona el salladı ve sonra da parka doğru alçaldı ve süpürgesinden indi. Yağmurdan kaçarak hızla evine girdi.

